

Bestuursverslag

Het jaar begon zo mooi, want ook dit jaar werd op 20 januari de inmiddels traditionele nieuwjaarreceptie voor vrijwilligers, bestuur en medewerkers van Icare gehouden. Een samenzijn zo aan het begin van het jaar met inhoudelijke bijdragen van diverse zijden onder het genot van meerdere versnaperingen.

Kort daarop echter werden we geconfronteerd met het feit dat het coronavirus ook in ons land zijn intrede had gedaan.

Het gevolg is dat dit virus wereldwijd een enorme impact heeft op het dagelijkse leven en zo ook in ons hospice, 't Huis van Heden.

Het virus is vooral een besmettingsrisico voor risicogroepen zoals ouderen en zieken. Aangezien onze gasten en ook veel van onze vrijwilligers tot de risicogroep behoren, moest er in het Hospice gewerkt worden volgens RIVM richtlijnen, hetgeen betekent dat dit grote invloed had op de dagelijkse gang van zaken in het Hospice en als zodanig gevolgen had voor onze gasten en vrijwilligers, maar ook voor het bezoek.

De focus bleef in het Hospice liggen op een goede begeleiding in de laatste levensfase. Een plaats waar men waardig afscheid neemt van het leven in de nabijheid van de naasten. Daarnaast was de bescherming van de vrijwilligers en andere medewerkers in het Hospice van groot belang.

Tussen de vier hospices in Drenthe was in deze tijd veel overleg over de ontstane situatie. Bij dit overleg waren tevens betrokken Thuiszorgorganisatie Icare, netwerkcoördinator Palliatieve Zorg Drenthe en Acanthis (overkoepelende organisatie van de hospices in Drenthe).

Er werd als volgt te werk gegaan. In het bestuur van het Hospice in Emmen hebben twee huisartsen zitting. Eén van de huisartsen is altijd vertegenwoordigd in het overleg. De huisartsen hebben vervolgens nauw overleg met de coördinatoren in het hospice over de te treffen maatregelen.

Het belangrijkste punt bij het overleg betreft de inzetbaarheid van de vrijwilligers en het treffen van beschermende maatregelen om besmetting te voorkomen. Daarbij in overweging nemende het aantal gasten dat opgenomen kan worden bij eventueel verder uitval van vrijwilligers. Tevens dient er een achtervang geregeld te zijn mochten er onverhoopt toch meerdere vrijwilligers uitvallen. Hiervoor is er nauw overleg met Acanthis en de Treant Zorggroep. Als voorzorgsmaatregel is in Emmen besloten het aantal beschikbare gastenkamers terug te brengen van vijf naar drie. Dit bood meer ruimte in het rooster om eventuele uitval van vrijwilligers op te vangen en ook meer mogelijkheden in het hospice om in te kunnen spelen op verdere ontwikkelingen. Het aantal aanmeldingen voor opname is in de afgelopen periode dusdanig beperkt gebleven dat er geen extra wachttijden zijn ontstaan.

Om de kans op besmetting te voorkomen is besloten tot een aanpassing van de bezoeksregeling. Gasten in het Hospice mogen nog steeds bezoek ontvangen, maar dat is nu beperkt tot één persoon tegelijk bij een gast. In bijzondere gevallen kan hier in overleg met de coördinator van afgeweken worden.

Ook op de inzet van de vrijwilligers had dit zijn effect. Van de ca. 85 zorgvrijwilligers hebben 14 zich op eigen verzoek tijdelijk terug moeten trekken omdat zij, meestal vanwege hun leeftijd, tot de risicogroep behoren. In de tussentijd hebben zich wel een aantal nieuwe vrijwilligers aangemeld en vier hebben inmiddels een verkorte cursus gevolgd en zijn nu inzetbaar.

Dankzij de enorme betrokkenheid van onze vrijwilligers bleef het nog steeds mogelijk om het rooster goed in te vullen.

Na de zomer bleek dat het coronavirus toch zeer weerbarstig is en kondigde zich een tweede golf aan. Tijdens de eerste golf in het voorjaar, viel het aantal besmettingen in Drenthe mee. Nu met de tweede golf, konden we niet meer zeggen dat het meevalt. Het aantal besmettingen in Drenthe steeg de afgelopen tijd snel, en met name in Emmen is het aantal besmettingen fors gestegen.

Het coronavirus heeft een grote invloed op het leven van iedereen, zo ook in het Hospice. Terwijl vrijwel alle bijna-thuis-huizen, zoals de low-care hospices ook wel worden genoemd, in Nederland dichtgingen, konden wij openblijven, doordat o.a. een grote groep vrijwilligers bereid was te blijven komen. Terwijl we nog steeds trots zijn dat we open konden blijven, brak er ook voor een ieder in 't Huis van Heden een spannende tijd aan. Doordat we te maken kregen met deze sterk stijgende cijfers van besmettingen in de regio, moesten we ons beleid aanpassen. De bestaande regels, zoals met klachten thuisblijven en 1,5 meter afstand, werden uiteraard gehandhaafd. Maar waar voorheen een mondkapje nog niet nodig was, waren we nu genoodzaakt om mondkapjes te gaan dragen in het Hospice. Er kwam een registratieplicht voor de bezoekers en iedereen diende zijn handen te desinfecteren bij binnenkomst en het verlaten van het pand. Dit gold voor de vrijwilligers, de zorgmedewerkers, maar ook voor de bezoekers. Het Hospice beschikte inmiddels over sneltesten, zodat we gelijk konden testen als er twijfel bestond of er sprake was van een besmetting. Zo werd alles in het werk gesteld om besmetting tussen gasten, vrijwilligers, zorgprofessionals en bezoek te voorkomen. Om te kunnen waarborgen dat er voldoende vrijwilligers beschikbaar zijn om de juiste zorg te verlenen werd het aantal gastenkamers tijdelijk teruggebracht naar drie.

Ook tijdens deze tweede coronagolf bleek weer dat het aantal aanmeldingen voor opname aanzienlijk minder was dan bijvoorbeeld in de zomerperiode en dezelfde periode afgelopen jaar toen er nog geen sprake was van corona. Er zijn dan ook geen wachttijden ontstaan vanwege het sluiten van twee kamers.

Wij als bestuur zijn dan ook veel dank verschuldigd aan onze zorgvrijwilligers.

Dat ook onze gasten en hun nabestaanden het werk van onze vrijwilligers, onze coördinatoren en de medewerkers van Icare zeer waarderen mag blijken uit de vele positieve reacties van hun zijde.

Ter illustratie één van deze blijken van waardering (gepaard gaande met een donatie) mede vanwege het feit dat die helemaal uit Frankrijk kwam en met toestemming van betrokkene ook geplaatst is in onze Nieuwsbrief.

Baneuil, 23-09-2020

“Beste coördinatoren, medewerkers, vrijwilligers van 't Huis van Heden, Vandaag een jaar geleden kwam ik samen met mijn zusje K---- aan in jullie Hospice. De liefdevolle zorg die jullie K.... (en ook mij) hebben gegeven zal ik nooit vergeten! Nogmaals veel dank daarvoor! Wat jullie mensen, op het eind van hun leven geven is werkelijk grandioos. Ik hoop dan ook dat jullie (ondanks de zorgelijke toestanden w.b. Covid) nog heel lang dit werk kunnen doen. Véél sterkte wens ik u allen om in het hospice te werken in deze moeilijke Covid-tijd.

Met vriendelijk groet, M.K.”

Vervolgens kregen we daarop van haar zijde nog een aanvulling:

“Ik hoop van harte dat er veel mensen, met de zelfde positieve ervaringen, hun blijken van waardering zullen uiten. Niet alleen met woorden, maar ook door een donatie aan de Stichting

Vrienden van het Hospice Zuidoost-Drenthe. Het is zo ontzettend belangrijk en kostbaar dat in Nederland, mensen in hun laatste levensfase welkom zijn in een hospice. In de streek in Frankrijk waar ik woon, heb ik die mogelijkheid helaas nog niet ontdekt.

In het afgelopen jaar is onze coördinator Henny Staal met pensioen gegaan. Ze blikte daar als volgt op terug:

“Met heel veel plezier heb ik 14 jaar samen met mijn dierbare collega’s, onze vrijwilligers en alle andere medewerkers mogen werken in ons mooie Hospice. Ik zeg mogen, want zo heeft het ook altijd gevoeld. Het was een eer om ‘Er te mogen Zijn’ voor onze gasten in de laatste fase van hun leven, en voor hun dierbaren. Ook was het een eer om te mogen werken met zoveel gemotiveerde vrijwilligers. Heel mooi om te ervaren dat ook nu, in deze toch wel heel bijzondere tijd, de bereidheid blijft en de vrijwilligers ondanks de onzekere situatie blijven werken.

Gelukkig is mijn afscheid nog geen echt afscheid en blijf ik als vrijwilliger betrokken bij het Hospice.”

Poëtisch voegde ze daaraan toe:

**iemands mooiste gaven komen
uit een hart vol liefde, een oor
om te luisteren en een
hand om te helpen.**

Als haar opvolgster mochten we Jannie Dol-Hendriks begroeten.

Haar motivatie om in het hospice te gaan werken werd door haar als volgt omschreven:

“Mijn eerste kennismaking met een hospice was in 2018. Mijn zwager heeft destijds de laatste zorg mogen ontvangen in het Hospice te Stadskanaal. Op een gegeven moment stelde ik mijn zwager de volgende vraag: Hoe voelt het om in een hospice te verblijven? Hij gaf als antwoord: “Het voelt bijna als thuis”. Het antwoord geeft heel duidelijk aan dat, als de zorg thuis niet meer kan worden gegeven, het hospice een goed alternatief is.

Afgelopen jaar is mijn vader opgenomen in het Hospice ‘t Huis van Heden. Dit was mijn tweede ervaring met de zorgverlening vanuit een hospice. Mijn ervaring was dusdanig positief, dat ik bij mijn zus aangaf: hier zou ik wel willen werken. Destijds zat ik nog te denken aan vrijwilligerswerk. Maar bij het zien van de vacature coördinator, heb ik besloten om te gaan solliciteren. Na 15 jaar heb ik afscheid genomen van Derkshoes, een organisatie waar ik veel heb geleerd en mijn HBO opleiding: Management in de Zorg heb behaald. Ik hoop dat ik met mijn ervaring en inzet, een mooie bijdrage zal mogen leveren aan de waardevolle zorgverlening die wordt gegeven in het Hospice.”